Wiadomości Codzienne

Zjednoczonych Organizacyj: Z.O.N., N.K.N., Gryf Pomorski, KOP, O.W., Z.P.N., MIECZ I PŁUG

ROK III. SOBOTA 4 GRUDNIA 1943 R. NR. 256

Berlin przestaje istnieć

Stolica Rzeszy znowu pod gradem bomb wielotonowych

Londyn, 4.XII. W nocy z czwartku na piątek jak donosiliśmy we wczorajszym numerze, ciężkie bombowce brytyjskie, dokonały wielkiego nalotu na Berlin.

Nalot rozpoczął się o godzinie 8-ej wieczorem i trwał do godz. 8.30. W przeciągu 30 minut, zrzucono na cały obszar miasta przeszło 1.500.000 kg bomb. Był to już 5-ty ciężki nalot na stolicę Rzeszy w ciągu 14-tu dni. W okresie tym ogółem zrzucono przeszło 8 tys. ton bomb.

Szczegóły nalotu według sprawozdań lotników brytyjskich przedstawiają się następujące. W czasie zbliżania się do celu, nad miastem unosiły się jeszcze chmury dymu i mgły z poprzednich nalotów.

W odległości 80 km od miasta, do akcji weszły samoloty kierujące, które wsród gęstych kłębów dymu wskazywały drogę bombowcom przy pomocy wystrzelonych rakiet.

Już w tej odległości, do obrony miasta wystartowały bardzo liczne formacje mysliwców niemieckich usiłujące niedopuścić Anglików nad centrum miasta. Wywiązała się olbrzymia bitwa powietrzna. Wkrótce opór myśliwców niemieckich został przełamany. Do akcji obronnej przystąpiły następnie setki ciężkich dział przeciwlotniczych. Ze względu jednak, na wielką wysokość lotu bombowców brytyjskich, ogień artylerii niemieckiej nie wyrządził żadnych szkód.

Po nalocie nad centrum miasta, poszczególne maszyny ropoczęły obrzucanie bombami ocalałe dotychczas obiekty. Zrzucono liczne bomby dwu i czterotonnowe. Wkrótce całe miasto okryło się gęstym słupem czarnego dymu, z pośród którego przebłyskiwały wielometrowej wysokości języki płomieni.

W kilka godzin po nalocie, nad Berlin nadleciały eskadry Moskitów, które stwierdziły wyniki nalotu i zrzuciły nowe ładunki bomb rozpryskowych, rozrzucając dalej ogniska pożaru.

W czasie walki powietrznej zestrzelono 3 myśliwce niemieckie.

Oficjalne komunikaty dowództwa niemieckiego przyznają, że nalot spowodował wielkie zniszczenia.

Komenda niemieckiej obrony przeciwlotniczej ogłosiła zarządzenie o powiększeniu stanu liczebnego o 50 procent.

W komentarzu z Londynu podano, że dotychczasowe środki przeciwogniowe, wobec nowych bomb zapalających używanych przez aliantów, okazały się zupełnie bezskuteczne.

Brytyjski minister lotnictwa oświadczył: »Berlin leży na skrzyżowaniu 12 linii kolejowych, skupiają się w nim ważne ośrodki ośrodki przemysłu lotniczego, metalowego i chemicznego. Jeśli miałbym wybrać tylko jeden obiekt dla bomardowania, wybrałbym Berlin«. Tej samej nocy bombardowano tereny zachodnie Rzeszy i przeprowadzono minowanie wód. Z całonocnej akcji nie powróciło 41 samolotów.

Spotkanie ze Stalinem

Moskwa, 4.XII. Agencja »Tass« donosi, że kilka dni temu odbyło się w Teheranie spotkanie, między przedstawicielami 3 mocarstw; Rooseveltem, Churchillem i Stalinem. Na konferencji obecni byli przedstawiciele dyplomatyczni i członkowie sztabów.

Przedmiotem obrad były decyzje i plany co do dalszego prowadzenia wojny.

NAJKRWAWSZY DZIEŃ WARSZAWY

W dniu wczorajszym Warszawa była widownią najkrwawszej egzekucji dokonanej przez germańskich obłąkańców.

Około godziny 13-ej u zbiegu ulic Puławskiej i Rakowieckiej przywieziono w kilku samochodach wybranych z pośród więźniów Pawiaka, skazańców. Po zamknięciu ruchu ulicznego, przystąpiono do egzekucji. Rozstrzeliwano na tle murów miejskiej remizy tramwajowej. W przeciągu 1.5 godziny

rozstrzelano ponad 100 osób

ścisłej liczby ofiar nie zdołano ustalić. Zacieranie śladów potwornej zbrodni powierzono pracownikom tramwajów miejskich. Zmywanie okrwawionych murów ukończono dopiero dzisiaj rano.

Apatyczne zachowanie się i wygląd skazańców pozwala przypuszczać, że nieszczęśliwi przed wywiezieniem na miejsce stracenia otrzymali zastrzyki środków oszałamiających.

Dziś rano rozklejono afisze z wymienieniem 30 nazwisk osób, rozstrzelanych w dniu wczorajszym i nowymi nazwiskami skazanych na śmierć.

EGZEKUCJA W SIEDLCACH.

Dnia 27 listopada 1943 w godzinach rannych, do siedleckiego więzienia przybyło 7 samochodów żandarmerii i zażądało wydania 10 więźniów politycznych, wyznaczonych poprzedniego dnia do transportu. Z pośród owych 10-ciu wzięto do kancelarii 7 pierwszych z listy, kazano im zdjąć skarpetki z nóg i zawiązać oczy, następnie wyprowadzono ich związanych przed więzienie na plac rynkowy i tam rozstrzelano, a następnie zabitych wrzucono na samochód i wywieziono w kierunku na Warszawę.

Nazwiska zabitych: 1. Cabaj Stanisław, 2. Zakrzewski Franciszek, 3. Lorkiewicz Jerzy, 4. Księżopolski Kazimierz, 5. Zacharczuk Ludwik, 6. Słoń Jan i 7. Słoń Bolesław.

Oprócz wymienionych rozstrzelano jeszcze 4 osoby, które zostały przywiezione przez żandarmów. Nazwiska nieznane.

Nowo Georgijewsk i Karistowka zajęte

Londyn, 4.XII. Zacięte walki w rejonie na północny zachód od Homla, przyniosły wojskom sowieckim nowe sukcesy w postaci zajęcia 100 nowych miejscowości. Na skrzyżowaniu dróg między Rogaczewem a Mohylewem, zajęto miejscowość Sołtanówka. Na stacji kolejowej tego miasta odbito około 10 tys. osób ludności cywilnej, przeznaczonych przez niemców do wywiezienia.

O sytuacji w rejonie Brusiłowa i Czernichowa, obie strony w dalszym ciągu nic nie wspominają. Wiadomym jest, że na tym odcinku niemcy skoncentrowali olbrzymie siły wojskowe, dwa tysiące czołgów, oraz wielkie ilości sprzętu bojowego.

W bitwie w łuku Dniepru zajęto szereg nawych miejscowości. W ataku z przyczółka Kremieńczug zajęto m. Nowo Georijewsk. Nacierające ze wschodu wojsko sowickie zajęło stację kolejową Karistowka – 27 km od Znamienki arax 10 dalszych miejscowości. Miasto Znamienka jest pod stałym ogniem artylerii sowieckiej.

Nowo Georgijewsk zdobyty został szturmem. Setki trupów niemieckich zaległo ulice miasta. Zdobyto wielkie ilości sprzętu i olbrzymie składy wojskowe.

Z życia Polski Wolnej

Naczelny Wódz, gen. Sosnkowski, w ramach swej podróży po Bliskim Wschodzie, przybył do Bejrutu.

Szef lotnictwa polskiego pułkownik Iżycki, który towarzyszył Naczeln. Wodzomi w podróży inspekcyjnej, drogą lotniczą przybył do Londynu.

Dnia 1 b. m. odbyło się posiedzenie Rady Ministrów. Premier Mikołajczyk wygłosił obszerne sprawozdanie o sytuacji w kraju, na podstawie świeżo otrzymanych meldunków. W dalszym ciągu obrad, Rada Ministrów, wysłuchała sprawozdania ministra Kwapińskiego z posiedzeń komisji UNRA, nadesłanego depeszą z Waszyngtonu.

Postępy ofensywy sprzymierzonych we Włoszech

Londyn, 4.XII. Wojska angielskie posuwające się szerokim frontem wzdłuż wybrzeża Adriatyku, zajęły miasto Castel Rentano – 8 km na południe od rzeki Sangro.

Natarcie 5-tej armii idzie w kierunku miasta Mignano. Na całej długości frontu, niemcy ściągają gorączkowo posiłki, tak że w pierwszej linii bojowej walczy obecnie 11 dywizji niemieckich.

W akcji niszczenia zaplecza frontu nieprzyjacielskiego, bombowce brytyjskie dokonały nalotu na m. Bolzano i Arezzo na poł. od Florencji.

W walkach powietrznych zestrzelono 17 myśliwców niemieckich, tracąc 8 własnych.

Ze Szwajcarii donoszą, że w okolicy jeziora Fizero, w północnych Włoszech, od kilku dni toczą się zaciekłe walki między żołnierzami włoskimi a wojskami niemieckimi. W walce biorą udział zbiegli jeńcy angielscy i amerykańscy. Niemcy wprowadzili do Akcji liczne czołgi.

Jednostki floty brytyjskiej ostrzeliwały port Durazzo w Albanii. Obrona lotnicza i ogień artylerii portowej były bardzo słabe i nie wyrządziły żadnych szkód.

Konferencja U.N.R.A. zakończona

Dnia 1.XII. w Atlantic City, zakończyły się obrady międzynarodowej komisji UNRA. Utworzono szereg komisji.

Przewodniczącym dla spraw Europejskich został Anglik, jego zastępcami Rosjanin i Norweg.

Przewodniczącym komisji finansowej, jest Amerykanin, jego następcą – Grek.

Min. Kwapiński został przewodniczącym komisji spraw społecznych i pomocniczych drużyn ochotniczych.

Fundusz dyspozycyjny Organizacji UNRA – wynosić będzie 2 i pół miliarda dolarów.

Za kulisami

Konferencję moskiewską ocenialiśmy jako formalną porażkę sprzymierzonych, gdyż Sowiety przeprowadziły swoje żądania przyspieszeniu wojny w Europie. Było rzeczą jasną, że Sowietom na tym najbardziej zależy, aby stanąć u kresu wojny w pełni sił i możliwości militarnych. To bowiem gwarantuje im ważki głos w urządzaniu przyszłej Europy.

Kilka ubiegłych od tego czasu tygodni wykazało, iż nie zawsze postanowienia przy stołach konferencyjnych muszą być wprowadzane w życie. Zwłaszcza jeśli kłócą się z interesem, w tym wypadku Anglii i U.S.A., pragnących jedynie dla siebie uprzywilejowanego stanowiska w przyszłym kształtowaniu świata.

Technicznie okazało się niemożliwością przyspieszenie posuwania się we Włoszech, a nawet utracono na tym froncie dość poważne punkty w Dodekanezie. Jest to pośrednio dowód dla Moskwy, iż niemcy są jeszcze bardzo silni (mowa Churchilla wspomina nawet o ataku na Anglię!) i w związku z tym naprawdę trudno będzie coś więcej zrobić w Europie niż bombardować.

Obecnie po spotkaniu Churchilla z Rooseveltem i Czang-Kai-Szekiem wchodzi w grę jeszcze jeden czynnik – japoński. Oświadczono, że Japonię trzeba koniecznie pobić i rozpocząć prawdziwą wojnę już teraz. Oczywiście odciągnie to na pewien czas sporo sił sprzymierzonych na front Dalekiego Wschodu. Jest to drugi pozór, którym alianci mają tłomaczyć Sowietom swoją powolność w Europie.

Dla nas wniosek z tego dość jasny. Rosja sama nie ma dość sił aby Niemcy na wschodzie pokonać, wojna więc potrwa nieco dłużej niż możnaby sądzić jeszcze przed czterema tygodniami. Postępy sowieckiej armii osłabły w swym rozmachu, jakkolwiek jeszcze są znaczne. W każdym razie niema co spodziewać się rewelacji i sensacji.

Rozmowy Churchilla i Roosevelta ze Stalinem przyniosą zapewne coś ciekawego, co jednak w gruncie rzeczy nie zmieni rzeczywistości.

Sowiety, cieszące się, że już koniec wojny i organizujące w związku z tym na obcych ziemiach fronty ludowe (demokratyczne–populair), oraz coś w rodzaju GPU. będą musiały się nieco wstrzymać z zapędami.

Konferencja w Moskwie i granice Polski

Wobec braku szczegółów o wynikach konferencji moskiewskiej P. P. R. lansuje własne »informacje«. Mają one służyć celom dywersji. Tak więc propaganda szeptana P. P. R. głosi, że pretensje sowieckie do ziem polskich nie są wcale wygórowane, że mamy oddać Sowietom »tylko Grodno, Wilno, Pińsk, Tarnopol i około dwóch tuzinów mniejszych miast«. Wzamian za to mieliśmy otrzymać według P. P. R. Kołobrzeg, Śląsk Opolski i Zaolzie. Celem tej propagandy jest stopniowe przyzwyczajenie do ustępstw. Czynił to przed wojną w stosunku do całej Europy Hitler, łamiąc kolejno zobowiązania traktatu Wersalskiego i zajmując Austrię, Sudety, resztę Czechosłowacji i Kłajpedę. Później Stalin naśladował ten sposób ślepo przy zdobywaniu państw bałtyckich. Widocznie chce stosować go nadal,

Konferencja moskiewska wypowiedziała się w kwestii granic zupełnie wyraźnie i wszystkie plotki na ten temat są obliczone na naiwnych. Zadecydowano mianowicie, że wszelkie granice będą wyznaczane po wojnie.

Londyn o zbrodniach niemieckich

Wielkie poruszenie wśród angielskiej opinii społecznej wywołało zamieszczenie przez prasę londyńską, fotografii plakatu niemieckiego donoszącego o rozstrzelaniu w Białostockim 100 zakładników wraz z rodzinami, oraz spaleniu kilku wsi polskich.

Dziennik podkreśla, że jeśli o tak potwornych zbrodniach ogłasza się publicznie, jak straszne muszą być te, o których nie wspomina się zupełnie.

PRZYPOMINAMY...

Okres 27.XI. – 4.XII. przyniósł w latach wojny następujące ważniejsze wydarzenia:

1939 30.XI. Zerwanie stosunków dyplomatycznych między Sowietami a Finlandią

1940 2.XII. Zawarcie paktu ścisłej współpracy gospodarczej pomiędzy rządami Niemiec i Rumunii. 4.XII. Zmiana na stanowisku szefa sztabu włoskiego. Ustępującego marsz. Badoglia zastępuje gen. Cavaliero.

1941 30.XI. Ciężkie walki pod Rostowem i w łuku Dońca. 1.XII. Bitwa na południe od Tobruku. Wojska fińskie zajmują port Hango.

1942 29.XI. Niemcy wkraczają do portu Tulonu. Samozatopienie floty fancuskiej. 1.XII. Walki w łuku Donu i w rej. Tuapse. Lokalne działania w Cyrenajce. 2.XII. »Braterstwo między Włochami a Niemcami pogłębia się z każdym dniem...« Mussolini w sprawozdaniu politycznym. 3.XII. Walki na Krymie i stepach Kałmuckich. Admirał Darlan zastępcą szefa państwa we francuskiej Afryce północnej.

W chwili obecnej:

Na czoło wyszystkich wydarzeń ubiegłego tygodnia wysuwa się spotkanie prezydenta Roosevelta, prem. Churchilla i marszałka Czang-Kai-Szeka w Kairze.

Spotkanie to jest dalszym ciągiem rozpoczętych już poprzednio obrad w ramach Konferencji Moskiewskiej. Bezpośrednio po zakończeniu konferencji prezydent Roosevelt i premier Churchill udali się, według nieoficjalnych komunikatów, na spotkanie ze Stalinem.

Tekst Deklaracji Trzech, ogłoszony oficjalnie, zawiera 4-ty zasadnicze punkty. Omawia się w nich stosunek sprzymierzonych do Japonii. Uzgodniono przyszłą współpracę wojskową i uchwalono konieczność pozbawienia Japonii wszystkich zdobyczy terytorjalnych, jakie osiągnęła od roku 1914.

W ciągu ubiegłego i z początkiem bieżącego tygodnia, Berlin przeżywał swoje najcięższe chwile w bieżącej wojnie. W ciągu 3 ciężkich i dwóch mniejszych nalotów, zrzucono na stolicę Rzeszy ponad 6 miljonów kg bomb. W chwili, gdy to piszemy, upływa 6 dni od ostatniego nalotu, a pożarów w mieście jeszcze nie zdołano ugasić.

W ciągu okresu sprawozdawczego, dał się zaobserwować na froncie wschodnim wzrost oporu niemców, i próby odbicia utraconych terenów. Po opanowaniu miasta i rejonu Żytomierz, drugim sukcesem armii niemieckiej było odbicie w dniu 30.XI. stacji kolejowej Korosteń. Od dnia ogłoszenia ewakuacji miasta, dowództwo sowieckie, nie wspomina nic o walkach w tym rejonie.

W bitwie na zachód i północ od Homla zajęto mieisc. Uworowicze i Czeczersk oraz m. Jelsk. W końcu tygodnia punkt ciężkości walk przesunął się w rejon łuku Dniepru. W uderzeniu od przyczółków mostowych w rejonie Czerkas i Kremieńczuga armie sowieckie zbliżyły się na odległość 5 km od stacji kolejowej Znamieńka.

Front włoski charakteryzowały z początkiem tygodnia walki o lokalnym znaczeniu. We czwartek, 2 b. m. wojska angielskie rozpoczęły silne uderzenie, w wyniku którego front niemiecki został przełamany. 8-ma armia wkroczyła na 25 km w głąb pozycji nieprzyjacielskich. Niemcy wycofują się na północ, projektując zorganizowanie nowych punktów oporu na linii rzeki Pescara.

Cała Anglia, a wraz z nią narody sprzymierzone wyraziły swoją wdzięczność i uznanie dla premiera Churchilla, w dniu jego urodzin 30 ub. m.

W ciągu ub. tygodnia Warszawa była w dalszym ciągu widownią egzekucji, licznych obław i aresztowań. Do piątku 3 b. m. rozstrzelano publicznie w centrum miasta 50 osób z pośród więźniów Pawiaka.

W życiu podziemnym Polski Walczącej zaszedł ubolewania godny fakt. Komendant Sił Zbrojnych w Kraju w specjalnym rozkazie ogłosił Narodowe Siły Zbrojne jako organizację nielegalną. Fakt ten jest tym bardziej godny pożałowania, że jak wiadomo pomiędzy Armią Krajowa a Nar. Sił. Zbr. toczyły się od kilku miesięcy rozmowy, które jak widać, nie doprowadziły do pomyślnego rezultatu.

Signum temporis

W ubiegłym tygoeniu niemiecka agencja »Transocean« ogłosiła szczególną odezwę. Jest to odezwa Hitlera do nowomianowanych oficerów niemieckich.

Piszemy szczególnie z dwóch powodów: Pierwszy to termin. Datowana dnia 20 ub. m. ogłoszona zostaje dopiero 29 ub. m. co się z mowami samego »Führera« dotychczas nigdy nie zdarzało.

9-cio dniowe opóźnienie ogłoszenia odezwy tłumaczy się atakami aliantów na stolicę Rzeszy. Gdy Berlin przeżywał świeże wrażenie pożarów i ruin, odezwa byłaby zbyt dużym dysonansem z aktualną sytuacją.

Powód drugi – to sama treść. Hitler omawia tu ofensywę niemiecką pod Żytomierzem jako wyjątkowy sukces oręża niemieckiego.

Szczególnie jeden zwrot odezwy, jest niezwykle charakterystyczny. Hitler zwraca się do młodych oficerów aby nietylko poświęcali swą uwagę walce z nieprzyjacielem, ale zwracali swą czujność również i na stan moralny żołnierza. Jednym z głównych zadań oficera niemieckiego, ma być podtrzymywanie na duchu własnych żołnierzy.

Rozbudowa wywiadu sowieckiego w Polsce

W związku z utworzeniem w Polsce, sow. N. K. W. D. rozbudowywany jest obecnie aparat wywiadowczy podległych mu organizacji komunistycznych. M. in. przy sztabie głównym »Gwardii Ludowej« utworzony został »Wydział Informacyjny« jako organ centralny, któremu podlega gęsta sieć komórek terenowych. Instrukcja organizacyjna, wydana w tej sprawie dzieli pracę wywiadowczą na 2 odcinki: polski i niemiecki. Zadaniem służby wywiadowczej GL – według instrukcji – jest tak samo zbieranie wiadomości o zamiarach okupanta, jak i o wrogich organizacjach polskich. Instrukcja zaleca zwrócenie największej uwagi na siłę wojskową polskich organizacji, na stosunki osobowe, jak nazwiska, adresy, zawód i tp., stan uzbrojenia, działalność grup bojowych i tp.

Należy przypomnieć, że w jednym z ostatnich n-rów »Trybuny Wolności« potępione została jednakowo jako wrogie P.P.R. wszystkie organizacie polskie od lewicy do prawicy. Do nich wszystkich więc odnosi się wymieniona instrukcja.

Kwitujemy niniejszym ofiary na prasę w złotych): Bebek–200, Adam–100, El.–20, P.Ż.–150, Iwo–15, Gustaw–20, »Ośno«–10, Nr. 24 – 5, Daj Boże – 10, Wichura – 25, Ch. – 100, S.S. – 50, Cienki – 50, Słoń – 150, Zemsta–50, Roma–10, Owies zbiorowo–10, Sęk–70, Suchy–30, 3 Karjatydy–30, Zet–10 i mapy dla O. S. Tabor – paczka papieru. Na więźniów politycznych: »Grupowe« – 75. Na fundusz Gen. Sikorskiego: Omega – 10, Ster – 40, Mis – 50,

A. K. – 4000 zł. za sprzedane 40 egz. »Podręcznik dowódcy plutonu«, wydawnictwo Miecza i Pługa.

N. S. Z. – 3200 zł. – zwrot kosztów za wydrukowane przez drukarnię Miecza i Pługa dwie instrukcje.

Pol. Zw. Woln. – 1000 zł. – zwrot kosztów za wydrukowanie »Głosu Pracy«.